

Sygn. akt **IV Ka 1623/12**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym
w składzie:

Przewodniczący: SSO Ryszard Małachowski (spr.)

Sędziowie: SO Elżbieta Zywar

SO Grażyna Sitko

Protokolant: Aneta Maziarek

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Anny Paździórko

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2013 r.

sprawy **A. B.**

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Myśliborzu

z dnia 11 września 2012 r. sygn. II K 919/11

I. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o łącznej karze pozbawienia wolności zawartego w pkt. I części dyspozytywnej

i w tym zakresie sprawę A. B. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Myśliborzu do ponownego rozpoznania,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 1623 / 12

UZASADNIENIE

A. B. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 08 maja 2002r., w sprawie o sygn. akt VII K 865 / 01, za czyn popełniony:

- w dniu 10 maja 2001r., kwalifikowany z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, za który na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art. 33 § 2 kk orzeczono karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 3 lat, której wykonanie następnie zarządzoło postanowieniem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 31 marca 2005 r. sygn. akt IX 1 Ko 1686/04, oraz karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych w kwocie po 20 złotych.

II. Sądu Rejonowego w Myśliborzu, z dnia 11 października 2004r., w prawie o sygn. akt II K 75 / 04 za czyny popełnione:

1. w dniu 20 kwietnia 2003r., zakwalifikowany z art. 156 § 1 pkt 2 kk, na podstawie tego przepisu na karę 2 lat pozbawienia wolności,
2. w dniu 20 kwietnia 2003r. zakwalifikowany z art. 190 § 1 kk, na podstawie tego przepisu na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,
3. w dniu 20 kwietnia 2003r. zakwalifikowany z art. 193 kk, na podstawie tego przepisu na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,
4. w dniu 20 kwietnia 2003r., zakwalifikowany z art. 157 § 2 kk, na podstawie tego przepisu na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
5. w dniu 29 czerwca 2003 r., zakwalifikowany z art. 190 § 1 kk, na podstawie tego przepisu na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności

za które na podstawie art. 85 kk i 86 § 1 k wymierzono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na poczet tej kary okresu zatrzymania w dniach od 20 kwietnia 2003r. do dnia 21 kwietnia 2003r,

objętą wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Myśliborzu z 16 listopada 2007r. o sygn. akt VI K 328 / 07,

III. Sądu Rejonowego w Gryfinie, z dnia 28 grudnia 2005r. w sprawie o sygn. akt II K 400 / 05, za czyn popełniony:

- w dniu 28 czerwca 2005r. zakwalifikowany z art. 178a § 1 kk, na podstawie tego przepisu na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych w kwocie po 20 złotych, oraz orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat,

IV. Sądu Rejonowego w Myśliborzu, z dnia 12 maja 2006r., w sprawie o sygn. akt VI K 363 / 05 za czyny popełnione:

1. i 2. w dniu 01 lipca 2004r. i w dniu 16 lipca 2004r., zakwalifikowane z art. 288 § 1 kk, po przyjęciu, iż stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 kk, na podstawie art. 288 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,
3. w dniu 16 lipca 2004r, zakwalifikowany z art. 190 § 1 kk, na podstawie tego przepisu na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności

za które na podstawie art. 85 kk i 86 § 1 kk wymierzono karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z zaliczeniem na poczet tej kary okresu zatrzymania od dnia 16 lipca 2004 r., do dnia 17 lipca 2004r.,

zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 12 lutego 2007r. o sygn. akt IV Ka 1191 / 06,

objętą wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Myśliborzu z 16 listopada 2007r. o sygn. akt VI K 328 / 07,

V. Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 31 marca 2011r. w sprawie o sygn. akt II K 2 / 03 za czyny popełnione:

1. w okresie od sierpnia 2000 r. do 12 września 2000 r., zakwalifikowany z art. 270 §1 kk w zb. z art. 272 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,
2. w okresie od 2 października 2000r. do 26 stycznia 2001r., zakwalifikowany z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

3. w okresie od 20 listopada 2000r. do 14 grudnia 2000r. zakwalifikowany z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

4. w okresie od 3 stycznia 2001r. do 11 stycznia 2001r. zakwalifikowany z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

5. w okresie od 5 stycznia 2001r. 14 kwietnia 2001r., zakwalifikowany z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

6. w okresie od 3 lutego 2001 r. 30 marca 2001r., zakwalifikowany z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

7. w okresie od grudnia 2000r. do 15 grudnia 2000r., zakwalifikowany z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

8. w okresie od grudnia 2000r. do 21 grudnia 2000r., zakwalifikowany art. 270 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

9. w okresie od grudnia 2000r. do 10 grudnia 2000r., zakwalifikowany z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

10. w okresie od sierpnia 2000r. do 30 sierpnia 2000r., zakwalifikowany z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

11. w okresie od października 2000r. do 19 listopada 2000r., zakwalifikowany z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

za które to przestępstwa, po przyjęciu, że stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 kk, wymierzono karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

12. w okresie od listopada 2000r. do 28 stycznia 2001r., zakwalifikowany z art. 291 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

13. w okresie od grudnia 2000r. do 25 stycznia 2001r. zakwalifikowany z art. 291 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

14. w okresie od listopada 1999r. do 29 grudnia 1999r. zakwalifikowany z art. 291 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

za które to przestępstwa, po przyjęciu ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 kk, wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności,

15. w dniu 30 marca 2001r., zakwalifikowany z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

16. w styczniu 2001r., zakwalifikowany z art. 54 § 2 kks, na podstawie tego przepisu na karę grzywny w wysokości 30 stawek dziennych w kwocie po 50 złotych każda,

za które, na podstawie art. 91 § 2 kk orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu tymczasowego aresztowania od dnia 5 września 2001r., do dnia 21 grudnia 2001r.

Wyrokiem łącznym z dnia 11 września 2012r., o sygn. akt II K 919 / 12, Sąd Rejonowy w Myśliborzu:

1. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego A. B. wyrokami Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 08 maja 2002 r., w sprawie o sygn. akt VII K 865 / 01 i Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 31 marca 2011r. w sprawie o sygn. akt II K 2 / 03 i wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności w punkcie pierwszym wyroku zaliczył skazanemu okresy zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 5 września 2001r. do dnia 21 grudnia 2001r. oraz okresy odbytej kary,
3. pozostałe rozstrzygnięcia w wyrokach jednostkowych połączonych w punkcie pierwszym pozostawił do odrębnego wykonania.
4. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazanie w sprawie II K 400 / 05,
5. na podstawie art. 17 § 1 pkt. 7 kpk umorzył postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania w sprawach o sygn. akt II K 75 / 04 i VI K 363 / 05.
6. zwolnił skazanego w całości od zapłaty Skarbowi Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca skazanego, skarżąc go w całości zarzucił mu obrazę przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 575 § 1 kpk, mającą wpływ na treść orzeczenia, a polegającą na pominięciu w wyroku łącznym kar orzeczonych wobec skazanego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego z dnia 16 listopada 2007r. (3 lata pozbawienia wolności).

Wobec powyższego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się zasadna o tyle, że zainicjowana nią kontrola odwoławcza doprowadziła do częściowego uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Na wstępie, należy wskazać, że wbrew twierdzeniu skarżącego, Sąd Rejonowy uwzględnił wszystkie prawomocne skazania, podlegające ocenie przy wydawaniu wyroku łącznego. Uwzględnił również wskazany w apelacji wyrok łączny Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 16 listopada 2007r. o sygn. akt VI K 328 / 07, trafnie ustalając, o połączeniu jakich kar nim orzeczono oraz, że w sprawie niniejszej nie ma żadnych podstaw do ponownego orzekania w przedmiocie ich połączenia, prawidłowo umarzając w oparciu o przepis art. 17 § 1 pkt 7 kpk postępowanie karne w tym zakresie.

Odnosząc się do argumentacji zawartej w środku odwoławczym, wskazać należy, że zgodnie z art. 575 § 1 kpk, jeżeli po wydaniu wyroku łącznego zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego, z chwilą jego wydania poprzedni wyrok łączny traci moc, natomiast, po myśli § 2 jeżeli choćby jeden z wyroków stanowiących podstawę wyroku łącznego ulega uchyleniu lub zmianie, wyrok łączny traci moc, a sąd w miarę potrzeby wydaje nowy wyrok łączny. Potrzeba wydania wyroku łącznego, zgodnie z art. 569 § 1 kpk następuje wówczas, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej – sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu - w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów.

Nie jest tak jak forsuje obrońca, że samo wydanie kolejnego wyroku łącznego wobec tego samego skazanego, skutkuje utratą mocy innego wyroku łącznego - niezależnie od przedmiotu obu orzeczeń. A. B. nie został skazany za żadne inne przestępstwo, niż te za które skazany został wyrokami podlegającymi łączeniu prawomocnym wyrokiem łącznym,

a które popełniłby przed datą 11 października 2004r., to jest ogłoszeniem pierwszego z łączonych wyroków (Sądu Rejonowego w Myśliborzu w sprawie o sygn. akt II K 75/04) i jednocześnie po dacie 8 maja 2002r., tj. po wydaniu wyroku Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim w sprawie o sygn. VII K 865 / 01. Ponieważ w sprawie niniejszej nie zaistniała żadna z okoliczności określonych w § 2 cytowanego przepisu, nie ma też żadnych podstaw dla stwierdzenia, iż zaistniała potrzeba wydania nowego wyroku łącznego – w przedmiocie, w którym orzeczono już prawomocnym wyrokiem łącznym - słusznie Sąd I instancji uznał, że w tym zakresie zaistniała negatywna przesłanka procesowa w postaci powagi rzeczy osądzonej, skutkująca prawidłową decyzją o umorzeniu postępowania, w tej części.

Wobec powyższego, dalsze rozważania skarżącego, dotyczące konieczności uwzględnienia w niniejszym postępowaniu również kar objętych tym prawomocnym wyrokiem łącznym, okazały się bezprzedmiotowe.

Sąd Rejonowy prawidłowo również ustalił, że zaistniała potrzeba wydania wyroku łącznego obejmującego kary wymierzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 8 maja 2002r., w sprawie o sygn. akt VII K 865 / 01, którym orzeczono karę 1 roku pozbawienia wolności oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Myśliborzu z dnia 31 marca 2011r. w sprawie o sygn. akt II K 2 / 03, którym: za czyny określone w pkt 1- 11 jego części dyspozytywnej, po przyjęciu, że stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 kk, wymierzono karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny określone w pkt 12 - 14 jego części dyspozytywnej, także po przyjęciu, iż stanowią ciąg przestępstw określony w art. 91 § 1 kk, wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn z pkt 15 jego części dyspozytywnej wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za które to czyny oraz ciągi przestępstw, na podstawie art. 91 § 2 kk orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności – albowiem wszystkie przypisane w nich skazanemu czyny, popełnił przed datą 8 maja 2002r.

Nie uwzględnił natomiast, że z tych samych powodów zaistniała równocześnie potrzeba połączenia także orzeczonych wymienionymi wyrokami, odpowiednio: samoistnej kary grzywny w wysokości 80 stawek dziennych w po 20 zł każda, oraz wymierzonej za czyn z pkt 16., zakwalifikowany z art. 54 § 2 kks kary grzywny w wysokości 30 stawek dziennych po 50 zł każda. W szczególności, nie wyjaśnił, czy uznał, iż brak jest przesłanek do ich połączenia, którym nie jest przecież wykonanie obu wymienionych kar grzywny – co nota bene nie wynika z akt przedmiotowej sprawy, a co Sąd odwoławczy ustalił na rozprawie. Brak rozstrzygnięcia w tym zakresie czyni wyrokowanie Sądu I instancji niepełnym, tym samym nadal istnieje potrzeba przeprowadzenia postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego – właśnie w przedmiocie rozstrzygnięcia o karze łącznej grzywny.

Przy tym, zasygnalizować należy w tym miejscu, że skoro jedna z grzywien, zdaniem Sądu Okręgowego podlegających łączeniu, wymierzona została za przestępstwo skarbowe, zgodnie z § 2 art. 39 kks karę łączną należałoby wymierzyć na zasadach określonych w kodeksie karnym skarbowym. Dotyczy to nie tylko samej kary łącznej - zgodnie z § 1 tego przepisu Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa skarbowe do ich sumy, nie przekraczając jednak 1.080 stawek dziennych grzywny - ale też minimalnej i maksymalnej wysokości pojedynczej stawki. Przepis art. 23 § 3 kks w zw. z art. 40 § 3 kks stanowi, że ustalając stawkę dzienną, Sąd bierze pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe, a także to, że stawka dzienna nie może być niższa od jednej trzydziestej części minimalnego wynagrodzenia ani też przekraczać jej czterystukrotności (minimalne wynagrodzenie za pracę, wynosi od 1 stycznia 2013r. - 1600 zł, zaś w 2012r. wynosiło 1500 zł).

Zważywszy na powyższe oraz pamiętając, że wymierzając karę łączną grzywny, Sąd nie jest uprawniony do ponownego rozstrzygnięcia o ilości stawek dziennych orzeczonych za poszczególne czyny (ewentualnie ciągi przestępstw ” minimalna wartości kary łącznej (przy zastosowaniu zasady absorpcji) stanowiłaby kwotę 4000 zł, to jest wyższą niż suma wartości obu przedmiotowych kar jednostkowych (1600 zł i 1500 zł), co w postępowaniu pierwszoinstancyjnym nie stanowiłoby przeszkody – jednak na obecnym etapie postępowania, wobec kierunku środka odwoławczego, musi zostać ocenione pod kątem regulacji zawartej w art. 443 kpk. W wypadku, gdy wymierzenie nawet minimalnej kary łącznej nie byłoby bowiem możliwe należałoby uznać, iż zaszły okoliczności uzasadniające umorzenie postępowania w art. 572 kpk.

Aczkolwiek stwierdzone uchybienie, było wystarczające do podjęcia rozstrzygnięcia o częściowym uchyleniu zaskarżonego wyroku, kontrola odwoławcza wykazała także, że łącząc kary pozbawienia wolności wymierzone wskazanymi wyrokami, na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk, Sąd Rejonowy nie rozwiązał uprzednio węzła kary łącznej orzeczonej drugim z nich. Uwzględniając jedynie karę łączną, która łączeniu nie podlegała, pominął w konsekwencji kary jednostkowe, w tym orzeczone za ciągi przestępstw na podstawie art. 91 § 1 kk - dopuszczając się obrazy art. 91 § 2 kk – podstawy prawnej kary łącznej w sytuacji gdy sprawca w warunkach określonych w art. 85 kk popełnia dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w § 1 lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo. Skutkowało to błędnym wnioskiem, że najniższa grożąca oskarżanemu kara pozbawienia wolności to kara 3 lat – bowiem najwyższą karą podlegającą łączeniu jest kara 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczone za ciąg czynów z pkt 1 - 11 części dyspozytywnej drugiego z łączonych wyroków, zaś górną granicą kary łącznej nie było, jak stwierdził Sąd Rejonowy 4 lata, lecz 5 lat i 2 miesiące. Tym samym, nie odniósł zasad i dyrektyw wymiaru kary łącznej do poszczególnych podlegających łączeniu kar. Łącząc zaś m.in. karę łączną, ponownie uwzględnił okoliczności mające wpływ na wymiar kary łącznej, uwzględnione już przez inny Sąd.

Stwierdzone uchybienia skutkowały, koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku, mimo że zarzutów tych nie podniesiono w środku zaskarżenia, bowiem nadal istnieje potrzeba wydania wyroku łącznego w sprawie, a nie ma możliwości jego konwalidowania w postępowaniu odwoławczym.

Mając na uwadze powyższe rozważania, na mocy art. 437 § 2 kpk, zaskarżony wyrok częściowo uchylono, przekazując sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, w pozostałym zakresie utrzymując go w mocy na podstawie art. 437 § 1 kpk.

Ponownie rozpoznając sprawę w przekazanym zakresie, Sąd Rejonowy, uwzględniając powyższe uwagi, powinien rozważyć, jakie kary podlegają połączeniu, przedmiotem postępowania czyniąc również wskazane kary grzywny, a wymierzając ponownie łączną karę pozbawienia wolności uwzględni rozwiązanie węzła kary łącznej orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Myśliborzu sygn. akt II K 2 / 03 z dn. 31 marca 2011r. Rozstrzygając, prawidłowo uwzględni dyrektywy wymiaru kary łącznej, mając na uwadze także zakaz reformationis in peius z art. 443 kpk - w wypadku, gdy wymierzenie nawet minimalnej kary łącznej (grzywny) nie byłoby możliwe, rozważy możliwość umorzenia postępowania w odpowiedniej części na podstawie art. 572 kpk. Cały proces wyrokowania winien zostać przedstawiony w uzasadnieniu zapadłego wyroku, sporządzonym zgodnie z art. 424 kpk, które pozwoli na skontrolowanie jego poprawności tak stronom, jak i Sądowi odwoławczemu, w razie ponownego zainicjowania postępowania odwoławczego.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk, uwzględniając trudną sytuację materialną skazanego odbywającego karę pozbawienia wolności, Sąd Okręgowy zwolnił go od ponoszenia wydatków instancji odwoławczej w zakresie utrzymującym zaskarżony wyrok w mocy.

.....

SSO Elżbieta Zywar SSO Ryszard Małachowski SSO Grażyna Sitko